

Va rog sa primiti pe aceasta cale scrisoarea de raspuns pe care am expediat-o persoanei care semneaza cu Kety Briio, probabil un pseudonim.

In numele principiului "Audiatur et altera pars" va rog sa retransmiteti acest mesaj al meu celorlalti corespondenti ai dumneavoastra. Despre existenta surselor primare imposibil de falsificat trebuie sa afle cat mai multi.

Cu multe urari de mai bine
George Liviu Teleoaca

Stimate Kety Briio

Sincer vorbind va sunt recunoscator pentru faptul ca repuneti in discutie problema secuilor. Important este faptul daca sunteti dispus sa duceti pana la capat si in mod public aceasta dezbatere din care lipsesc multe surse primare, asa cum se intampla in toate demersurile cu caracter partizan propagandistic? Documentatia de tip Wikipedia are caracter orientativ si de cele mai multe ori este discutabila. In acest caz ea este si condamabila fiindca a refuzat sa arate ca tandemul **Soare-Luna** care mobileaza scutul heraldic al secuilor inca din momentul tratatului numit Unio Trium Nationum este un stravechi simbol exclusiv dacic prezent numai pe stemele Moldovei si ale Munteniei, dar si pe reprezentarile cu Calaretul Trac care mai poarta in spate si Dragonul Dacic.

De asemenea, Wikipedia ascunde lucrarea profesorului ceangau Dumitru Malinas care a fost haituit de autoritatile maghiare pentru ca a demonstrat originea autohtona a ceangailor. In egala masura Wikipedia nu scoate niciun cuvânt despre faptul ca ceangaii au demonstrat recent in fata unei delegatii a Comunitatii Europene condusa de o doamna din Finlanda ca se considera ROMANI. Chiar nu ati vazut portul lor romanesc. Eu l-am vazut in revista de limba maghiara A HID.

Ati trecut mult prea usor peste faptul ca organizarea de obste este specifica romaneasca, ca bessii sau bisenii sunt neam tracic, dar si peste faptul ca Vlahita (rebotezata Olahfalau), genereaza un intreg sistem de toponime secuiesti care atesta caracterul autohton al secuilor. Nu vorbiti nimic despre faptul ca secuii aveau acelasi scris cu al valahior asa dupa cum consemneaza Simon de Keza.

Ceea ce nu mai vreti sa se stie si treceti sub tacere este faptul ca secuicul Gheorghe Doja avea rude si ajutoare cu nume romanesti intraductibile. In Attach aveti un articol care a fost publicat si republicat, la care nu s-a raspuns din lasitate de teama ca adevarul va iesi astfel la lumina. Multele controverse privind originea secuilor sunt de fapt tot atatea tentative de a ascunde faptul ca secuii sunt autohtoni. Atunci cand s-a vazut ca o contrafacere nu sta in picioare s-a incercat o alta si de aici multimea ipotezelor care in cele din urma se anuleaza reciproc.

Nu numai secuii, ci toti vorbitorii de limba maghiara din Romania, dar si din zonele invecinate sunt la origine autohtoni constransi sa treaca la catolicism si apoi maghiarizati, deseori prin teroare. Pentru documentare va rog sa consultati si lucrarea lui Ion Dragan intocmita pe baza documentelor de arhiva.

PE URMELE CAUCONILOR

Reflexii pe marginea eseului cu același titlu apărut în volumul Mărturiile Anamnezei la Editura Paideia, București 2004 sub semnătura domnului academician Alexandru Surdu.

Cauconii, aflăm încă de la Homer, erau de origine tracă și trăiau pe râul Kaukon în Kaukonion, care cuprindea regiunea Elis și părți din Ahaia și Arkadia. Ei ar fi migrat din nordul Peninsulei Balcanice pe la anul 1600 î.Chr. Pe cei rămași în vatra originală Ptolemeus (sec. II d.Chr.) îi va regăsi cu numele de **cauconensis** la nord de Dunăre printre triburile din Dacia, **în Țara Bârsei și în împrejurimi**, dar fără a trece de Carpații Răsăriteni.

Prin coroborarea informațiilor referitoare la teritoriul lor, **dacii cauconi** au trăit în sud-estul Transilvaniei cuprinzând nu numai Țara Bârsei, ci și o parte din actualul **județ Harghita, spre izvoarele Oltului, ca și părți din județele Buzău și Mureș (pg. 17)**. Tot în această zonă Amianus Marcellinus a consemnat existența unui ținut numit *Caucaland*, iar mărturia unui soldat roman se referă la un munte *Caucas* pe lângă râul Olt.

Ca urmare a faptului că erau un vechi neam autohton atestat încă din antichitate, lingvistul german J.Grimm a avut posibilitatea să constate legătura dintre denumirile de **cauci, cauconi și Caucaland** pentru a le asocia acestora și denumirea de *Cogaion* cu conotația sa religioasă. Pe de altă parte filologul german J.Wolff considera că și denumirea de **Kockel** cu variantele **Kukel și Kukula** utilizată și de sași pentru a desemna Târnavele ar proveni din anticul *coca* sau *cuca*, care înseamnă munte, cu mențiunea că cel mai important munte din zona Târnavelor se numește *Cogan*, cu variantele mai vechi *Cocan* sau *Chuchal*, denumire care ne arată că originea lor este, de fapt, hidronimul **Kukula** menținut și astăzi în uz de secuii.

Cine nu își știe trecutul nu este vrednic nici de prezent

Toate aceste asocieri dintre toponime și etnonime puse demult în evidență de savanții germani, conduc la concluzia că tribul dacic al **cauconilor** este același cu neamul **sikuli**-lor, adică al **secuilor** care ocupă și astăzi același ținut și mai ales folosesc străvechea denumire de **Kükülö**.

Numai în legătură cu acest hidronim ținutul lor a și purtat denumirea de **Ciculia**, iar locuitorii numele de **ciculi**, așa cum au consemnat călătorii străini, nume care s-a pronunțat și **siculi**, iar apoi **secui**.

Viteji, ai domă caucunilor din Elis, **siculi daci** și-au păstrat individualitatea nobleței de autohtoni, stăpâni pe ținuturilor lor, ceea ce a impus coroanei de la Buda recunoașterea demnității lor colective. Cptați mai mult prin viclenie în sfera de interes a coroanei de la Buda ei au fost maghiarizați treptat prin mijloace din ce în ce mai dure. Deși maghiarizați în bună parte, ei nu sunt nici avari, nici gepizi, nici huni, nici pecenegi, așa cum mai cred unii istorici, tocmai fiindcă sunt autohtoni, sunt membrii unui foarte vechi neam dacic, singurii care au dat nume locurilor pe care trăiesc, seriile lor toponimice de vârstă neolitică fiind o altă mare dovadă a faptului **că sunt**

b ă ș t i n a ș i.

Recapitulând, va trebui să arătăm lumii întregi că cei numiți astăzi **secuii** sau **siculi** sunt urmașii autohtonilor denumiți **caucuni** (a se citi **caucoli** din *Caucaland* înregistrat de Marcellinus), iar mai târziu **ciculi** fiindcă au trăit și trăiesc pe văile râurilor denumite încă din antichitate prin hidronimul autohton Kukula.

Având în vedere că maghiarizarea lor forțată echivalează cu imprescriptibilul genocid etnic ne revine obligația, ca în numele adevărului, să facem distincția maghiarizat-maghiar, grea de atâtea implicații. I-am uitat și continuăm să îi uităm pe cei de o fire cu noi și soarta nu iartă. **Din ignoranță și din comoditate** operăm cu teorii de tip Roesler, deși adevărul istoric cu privire la secui se susține cu argumente:

1. Geografice și toponimice, din lucrările științifice ale lui Sabin Oprean (1928) și Coriolan Suci (1974). Vlăhița este numită în maghiară chiar Olah Falu, adică satul valahilor. Prezența lor sub numele de caucuni în sud-estul Transilvaniei este probată de harta lui Ptolemeu din secolul II, dar și de către călători străini ca Georg Reicherstorfer care la 1527 îi numea ciculi ca și Ferrante Capece în februarie 1584.
2. Arheologice, având în vedere vestigiile de cetăți dacice și romane din zonă
3. Istorice, prin denunțarea legilor de maghiarizare din anii 1842, 1879, 1883 și 1907, dar mai ales prin interpretarea corectă a informațiilor oferite de Simon de Keza privind scrierea lor valahică sau cele evidențiate de istoricul contemporan doctor Mircea Dogaru, care inclusiv în revista **LUMEA** arată, citând însemnările de la 1761

ale generalului von Bucow, că în cel mai maghiarizat scaun din secuime din 102 sate 99 erau locuite de români.

4. Heraldice. Fiindcă în sfârșit s-au recunoscut secui-secui, deci autohtoni și nu altceva, vor redescoperi că începând cu epoca tratatului UNIO TRIUM NATIONUM s-au ilustrat în heraldică prin tandemul de **semne primordiale dacice soarele-luna**, tandem deseori regăsit și pe plăci de plumb cu scriere dacică de la Sinaia (vezi ziarul „Gardianul” din 30mai-4iunie 2005), dar și în balada **Miorița** inaderentă pentru un eventual spirit alogen, dar pe care sufletul original al secuilor maghiarizați **a păstrat-o alături de alte balade autohtone** traduse odată cu propria lor maghiarizare forțată. Același tandem „ca unitate **SOARE-LUNĂ**” mai apare **numai** în stemele de sorginte dacică ale Moldovei și ale Țării Românești și la nimeni altcineva în lume. De aici și concluzia evidentă că și secuii aparțin aceleiași neam. Orice altă explicație invocând asocieri cu probabilitate zero frizează ridicolul.

5. Religioase. Vechi biserici ortodoxe dăruite în secuime.

6. Antroponimice, din lucrările științifice ale lui G.Popa - Lisseanu și ale lui I.I. Rusu (1986), care pe baza documentelor de arhivă dovedesc maghiarizarea familiilor românești prin nume ca Albu, Boér, Bokor (Bucur), Karácsony, Csipán (cioban în graiul aromânilor), Dán, Fogarasi, Kosztin, Lunguj, Lupuj, Mirtse, Moldván, Nyisztor, Oláh, Oltyán, Pászky, Ráduly, Sztojka, Szávuly, Sérbán, Zsunkuy (se citește Juncu) și multe, multe altele, ceea ce nu poate fi considerată o problemă a persoanelor respective, ci a națiunii române și a României din moment ce astăzi liderii acestor români maghiarizați odată cu numele lor cer autonomie teritorială. Aceste nume dovedesc încă odată că împotriva Neamului Românesc s-a practicat imprescriptibilul genocid etnic care nu poate servi de bază pentru pretențiile teritoriale numite autonomie.

7. Sociologice. Lucrările bine documentate cu date culese din teren de Maria Cobianu-Băcanu (1998 și 2000), doctor în filozofie la Institutul de Sociologie al Academiei Române.

Este de la sine înțeles că din cele șapte grupe de argumente chiar și numai o singură grupă este suficientă pentru **a susține definitiv** calitatea de autohtoni a secuilor ca trup din trupul țării, chiar dacă au fost maghiarizați forțat de către defuncta putere imperială în mai multe etape bine cunoscute de istorie.

Le-am menajat prin tăcere drama deznaționalizării ca mama cea adevărată din cunoscuta piesă de teatru *Cercul de cretă caucazian*. Nici

acum nu vom proceda altfel, dar nu pot fi legalizate contrafacerile celor care mânați de interese străine practică **intriga și minciuna** spre continua hărțuire și în final dezagregarea României. O lege privind **protejarea** minorităților, oricare ar fi conținutul ei, obligă majoritatea să se subordoneze oricărui minoritar devenit astfel un **protejat**, fiindcă obține un statut preferențial, ceea ce este inadmisibil din moment ce într-o țară democratică legile sunt aceleași pentru toți.

În cazul minorității maghiarizate din România situația se dovedește a fi foarte periculoasă prin faptul că au devenit masă de manevră pentru iredentismul mărturisit pe care îl implică incalificabila contestare a tratatului de pace semnat de toate părțile la Trianon.

Democrația nu poate servi ca umbrelă pentru nici unul din pașii pe care îi face iredentismul, tot așa după cum toleranța manifestată față de iredentism într-o lume a competiției acerbe echivalează cu sinuciderea. Cine poartă pe umeri soarta unei națiuni nu poate fi nici naiv, nici dezinformați, nici fricos și nici credul.

Sechelele fostelor asupriri nu pot deveni temei pentru noi asupriri prin fărâmițarea României și nici pretext pentru continua batjocorire a acestui Neam Românesc.

G. L. Teleoacă

liviuiteleoaca@yahoo.com

Inchei cu rugamintea de a-mi raspunde.

Cu multe urari de mai bine
George Liviu Teleoaca